

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 2. veljače 2025.

Analiza presude

Hyett Perger Cvitanović protiv Hrvatske
zahtjev br. 57743/19

povreda čl. 6. stavka 1. Konvencije – kontradiktornost postupka

Povreda prava na pošteno suđenje zbog propusta suda da obavijesti podnositeljicu o sudskom postupku koji se vodio protiv nje

Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud), zasjedajući u odboru od 3 suca, 9. srpnja 2024. objavio je presudu u kojoj je utvrdio da je u predmetu podnositeljice zahtjeva došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija).

Odvjetnik je protiv podnositeljice podnio tužbu radi isplate zbog neplaćenih troškova pravnog zastupanja pred Općinskim sudom u Korčuli. Kako je podnositeljica živjela u Australiji, tužba je podnositeljici poslana diplomatskim putem na adresu koju je odvjetnik naznačio u tužbi i na koju joj je prethodno neuspješno pokušao dostaviti račune za pravne usluge. Ministarstva pravosuđa (Uprava za Europsku uniju i međunarodnu suradnju) obavijestilo je općinski sud da Generalni konzulat Republike Hrvatske u Australiji podnositeljici nije mogao uručiti pismeno (na je povratnici je bilo naznačeno da podnositeljica više ne živi na navedenoj adresi). Slijedom navedenog, podnositeljici je imenovan privremeni zastupnik. Tijekom prvostupanjskog postupka održana su tri ročišta. Privremeni zastupnik podnositeljice nije prisustvovao nijednom, niti je podnio bilo kakav podnesak u njeno ime. Na predmetnim ročištima pročitana je i dostavljena dokumentacija iz koje je bila vidljiva adresa podnositeljicine elektroničke pošte putem koje je komunicirala s tužiteljem i Hrvatskom odvjetničkom komorom. Općinski sud je donio presudu kojom je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev odvjetnika protiv podnositeljice. Međutim, presudu nije bilo moguće dostaviti podnositeljici u Australiju na adresu iz tužbe (na povratnici naznačeno da je podnositeljica odbila primiti pismeno). Nakon pravomoćnosti presude, odvjetnik je podnio prijedlog za ovrhu protiv podnositeljice, te je rješenje o ovrsi uspješno dostavljeno podnositeljici diplomatskim putem na adresu iz tužbe. Podnositeljica je potom podnijela prijedlog za ponavljanje parničnog postupka zbog nemogućnosti sudjelovanja u istom, istaknuvši manjkavosti u dostavi sudskih pismena, imenovanju privremenog zastupnika i načinu na koji je bila zastupana pred domaćim sudom. Općinski sud u Korčuli je odbio njezin prijedlog utvrdivši da je imenovanje privremenog zastupnika bilo zakonito i da je bila pravilno zastupana tijekom parničnog postupka. Županijski sud u Vukovaru je odbio žalbu podnositeljice, Vrhovni sud je odbacio izvanrednu reviziju, a Ustavni sud je ustavnu tužbu podnositeljice proglasio nedopuštenom.

Pred Europskim sudom podnositeljica je prigovorila da nije mogla učinkovito sudjelovati u parničnom postupku pred općinskim sudom jer joj tužba nije bila pravilno dostavljena i da joj je nezakonito imenovan privremeni zastupnik koji ju nije zastupao u skladu s pravilima struke, dakle povredi prava na pošteno suđenje.

Europski sud je odbio prigovore zastupnice Republike Hrvatske u odnosu na dopuštenost zahtjeva podnositeljice (zlouporaba prava na podnošenje zahtjeva jer nije obavijestila Europski sud da je podnijela izvanrednu reviziju pored prijedloga za ponavljanje postupka). Sud je naveo da iako bi mu bila korisna, ta informacija nije bitna za ispitivanje predmeta zahtjeva. Europski sud odbio je i prigovor neiscrpljivanja domaćeg pravnog sredstva jer podnositeljica nije podnijela tužbu protiv privremenog zastupnika radi naknade štete zbog nepravilnosti u zastupanju, navodeći da je dovoljno da je podnositeljica podnijela prijedlog za ponavljanje postupka.

Slijedom navedenog, Europski sud je utvrdio da je zahtjev podnositeljice dopušten.

Ocjenjujući osnovanost zahtjeva podnositeljice, prigovor o povredi prava na kontradiktorni postupak zbog nepravilnosti u dostavi sudskih pismena, točnije nedostavljanja tužbe zbog čega je bila onemogućena sudjelovati u postupku, Europski sud je razmatrao sljedeće (vidi [Gankin i drugi protiv Rusije](#), br. 2430/06, 1454/08, 11670/10 i 12938/12, stavak 28., 31. svibnja 2016.):

(i) jesu li nacionalne vlasti postupale revno kako bi podnositeljicu zahtjeva obavijestile o postupku,

(ii) može li se smatrati da se podnositeljica odrekla svog prava da sudjeluje u postupku, te

(iii) jesu li joj nacionalnim pravom bila osigurana odgovarajuća sredstva za pokretanje novog kontradiktornog postupka nakon što je saznala za presudu ([Bartaia protiv Gruzije](#), br. 10978/06, stavak 29., 26. srpnja 2018.).

Utvrдио je da se podnositeljica zahtjeva nije odrekla prava na sudjelovanje u postupku, te da je njezin pokušaj da ishodi ponavljanje postupka bio neuspješan.

Glede revnosti postupanja sudskih vlasti u obavještanju stranaka o parničnim postupcima koji su u tijeku, Europski sud je primijetio da je predmetna obveza predviđena zakonom temeljem kojeg sud mora samostalno ishoditi podatke potrebne za dostavu, ako stranka koja podnosi pismeno ne može sama saznati adresu osobe kojoj se ono treba dostaviti.¹ U tom smislu, Europski sud je istaknuo da, iako adresa prebivališta/boravišta podnositeljice u Australiji nije bila sigurna, Općinskom sudu u Korčuli bila je poznata adresa njezine elektroničke pošte koju je upotrebljavala za komunikaciju s Hrvatskom odvjetničkom komorom, a koju informaciju prvostupanjski sud ni na koji način nije iskoristio kako bi podnositeljicu obavijestio o tome da je protiv nje pokrenuta tužba radi isplate. S obzirom na važnost načela kontradiktornosti postupka, navedeni propust je predstavljao povredu obveze revnog postupanja iako prema hrvatskom pravu u relevantno vrijeme dostava sudskih pismena putem elektroničke pošte nije bila predviđena zakonom. Naime, Europski sud je smatrao da je

---

¹ Članak 148. Zakona o parničnom postupku (NN SL SFRJ 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, i NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23)

općinski sud putem e-pošte trebao pokušati kontaktirati podnositeljicu zahtjeva kako bi od nje dobio poštansku adresu na kojoj bi joj mogao dostaviti tužbu, ili je barem trebao naložiti privremenom zastupniku da to učini.

Slijedom navedenog, Europski sud je utvrdio da prvostupanjski sud nije uložio razumne napore da podnositeljicu obavijesti o predmetnom postupku, što je uzrokovalo povredu načela kontradiktornosti, koje čini sastavi dio prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 6. stavkom 1. Konvencije.

Za utvrđenu povredu Europski sud je podnositeljici dodijelio 661 EUR na ime troškova i izdataka.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2025. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava